

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. 0'10 Ptas.
» atrassats. 0'15 »
» » pera los
no suscrits. 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. l'00 trimestre.
Fora ciutat. . . » l'50 »
Extranjer y Ultramar. . . » 10'00 l' any.

PE 'LS QUE NO HO SABEN

Lo Teatro Catalá en son número de la setmana passada nos dedica un enfilera de despropòsits.

Ab un home com lo Sr. Perelló no hi volém tractes, pero descendint al seu terreny y per una sola vegada, 'ns limitém á dirli lo següent, ab lo qual pot donarse per contestat.

Que pera ser escriptor públich, es precis tenir y usar en los escrits urbanitat y decencia; y lo Sr. Perelló demostra que no 'n te, ni n' usa.

Que pera ser propietari d' un periódich y ferne alarde, deuen tenirse de pagar los honoraris promesos als redactors y ell deu al que avuy es nostre director, lo pago de 60 números de *Lo Teatro Catalá* y diferents facturas de imprenta que va pagar lo Sr. Brú pera traurel de apuros, facturas que no han sigut encara reintegradas per lo Sr. Perelló, y que gravan com á primera hipoteca sa baladrejada propietat, apart d' altres coses que podríam dir.

Que lo periódich del Sr. Perelló, viu avuy únicament de la explotació de ridículas vanitats més que del favor del públich.

Sabém que lo Sr. Perelló es molt capás de dir que tot aixó es mentida; pero nosaltres y ab nosaltres la gran majoria dels nostres llegidors y aficionats al teatro, coneixen la fama que precedeix al nom de dit senyor y coneixen també la que volta 'l nostre y sabrán apreciar una y altra en son just valor.

Tením ademés com á comprovants de tot lo dit, documents y testimonis. Per lo tant considerém al Sr. Perelló y al seu setmanari, de molt inferior condició respecte de nosaltres y no acceptém ab ell discussió de cap classe. Exposém fets y prou.

En quant al *jove* que fa de director constitucional de *Lo Teatro Catalá*, li perdoném de bona voluntat los insults que 'ns dirigeix desde l' Olimpo de sa innocent gloria. Pobret! De segur que quan no sia tan *jove* y conega lo terreny que trepitja, se penedirá més de cent voltas de haver comés en sa *joventut* la lleugeresa de prestarse á servir de devantal al seu propietari.

En conseqüencia deixém sense contesta los insults que 'ns fan en los desgraciats escrits dels Srs. P. de R. y Riusech, contesta que per altra part no es pas necessaria, puig que ni un ni altre escrit desfán nostre article *Un pensament mal més* publicat en lo n.º 17 de *LO TEATRO REGIONAL*, ants al contrari, en lo del Sr. P. de R. se fuig de rebatre l' argument més fort que nosaltres donavam, aixó es, lo haverse estrenat la obra fora de temporada y per companyia no a propósito y en lo del Sr. Riusech se confessa ab tota candidesa que respecte al desviament del Certámen han fet tot alló que han sabut y ha sortit lo que ha sortit.

Cal no mes donchs meditar un poch y lo mateix munt de disbarats que inserta *Lo Teatro Catalá*, se veurá que son nostra millor defensa.

LA REDACCIÓ.

Teatro Català

ROMEA

La triple aliansa, comedia en 3 actes y en vers, original de don Joseph Torres y Payeras.—*Digali barret, digali sombrero*, pessa en vers, original de D. Joan Valentí y Miquel. Estrenadas la nit del 23 de Maig.

II

LA OPINIÓ NOSTRA

¿Qué podem dir nosaltres de la obra *La triple aliansa*, després de haver vist ja lo que 'n deya 'l públich?

Dihém que som de la opinió dels que diuen que es un drama abortat y no una comedia de costúms. Aquells pillets de levita que fan áli ab una dona perduda y falsifican títols de la deuta del Estat y fan operacions falsas de *bolsa*, son tan convencionals, que únicament viuen en la pensa del autor. També es pura invenció lo tipo del rich propietari que confia la educació y cuydado de sa filla á la amiga dels dos bolsistas y que té á casa seva no sabem si com á *querida* ó com administradora y ab la que tracta de casarse sense buscar los antecedents d' ella, que á fé son ben dolents. Lo modo com cassan al rich propietari la suma de doscents mil duros en compra dels títols falsos, es una errada en la qual sembla impossible hagi caygut un home que com lo Sr. Torres deu coneixer las operacions de *bolsa*, puig que es bolsista.

Pero allí hont l' autor está més desacertat, es en trassar lo caràcter de Angelina; aquella noya may ha sigut de carn y ossos, y lo amich vingut de América en busca de sa Dulcinea, enamorat no més que per haver vist una fotografia d' ella, es un personatge altament romántich qu' hi fa tornar á la noya fentli nàixer un amor repentí é inesplicable.

D.ª Amelia, protagonista de la obra, podia resultar un tipo dramátich, puig sembla que dú la trama de una gran acció pera resultar bufa al final, puig se contenta ab delatar per medi del teléfono als seus cómplices, sense adonarse que sent tant criminal com ells, se pert ella mateixa ab la denuncia.

En tota la comedia no passa res, y s' acaba en lo moment precís en que sembla que va á passar alguna cosa.

No té donchs interés la obra del Sr. Torres, mirada baix lo punt de vista escénich.

Com á literatura, nó ha guanyat tampoch gran cosa la dramática catalana ab lo reestreno (1) de *La triple aliansa*. Los versos son no mes que mitjans, en sa gran part, y entre ells n' hi ha de molt dolents, puig que vam sentir fer consonar *cor* y *sort*, *completas* ab *pesetas* y altres per l' istil; també ne sonavan de curts y d' altres que passavan de la mida.

Lo llenguatge, molt poch fi, y sobre tot en lo tercer acte, que es lo més dolent de la obra, fins es groller en algunas escenas.

L' autor havia distribuït moltes localitats entre sos amichs del *Cassino Mercantil* hont es molt conegut, y d' aquest modo va arribar á omplir la platea del tea-

tro, y aquestos amichs ab maliciosas riallas picavan de mans y cridavan al autor, al qui feren una parodia de ovació, fent aixecar lo teló varias vegadas.

Los actors, se portaren bé en la interpretació dels respectius papers y fins podem dir que treballaren ab carinyo, si 's té en compte que 's tractava d' una comedia que havian estudiat ab ánimo de representarla una vegada y prou.

Van fer, donchs, un bolo ben fet.

Respecte á la pessa *Digali barret, digali sombrero*, es de versificació fácil y podria arribar á interessar si tenia un argument més complicat; acudits ne té pochs y los incidents cómichs no arriban ni á pendrer color.

Van pendrer part en la representació de las duas obras los actrius Sras. Parrenyo, Tarés y Cervera y senyors Rojas, Llibre, Coll, Sarto, Feliu y lo Sr. Perelló, secretari convocador del certámen que aquell dia granava. Aquest senyor se veu que tant sab fer de cómic, com de empresari, com de periodista y de propietari de periódichs. Que hi farém! vé també aprofitar un bolo!—S. C.

A un aucell

Aucell que per las verdissas
 entonas tas cantadissas
 d' un modo tant inspirat;
 aucellet que al trench d' aubada
 has sentit á ma estimada
 qu' amor etern m' ha jurat.

Dígam si allavors son cor
 sols per mí sentia amor
 com jo sento ab gran follia;
 dígam aucell si es vritat
 lo qu' eix matí m' ha jurat
 puig sento gran alegría.

Calma prompte 'l meu torment,
 dígam si 'l seu llavi ment;
 dígam si enganyarme pot;
 dígam si durant sa vida,
 sempre 'm será amorosida,
 dígam aucellet... ¿te dot?...

FRANCESC TORRES.

Teatros locals

Lírich.—Divendres de la setmana passada s' estrená lo drama *Tormento*, original de D. Frederich Urrecha. Comensa aquest drama per tenir una bona qualitat y es la d' estar escrit en prosa, en una prosa en general bastant acceptable. No es aixó dir que demaném la exclusió del vers en lo teatro; pero quan una obra es sentimental, com li sucseheix á la del senyor Urrecha, y además está escrita ab aquellas tiradas de versos enfadosos ab ramillet de focs artificials al terminar, en aqueixos cassos preferirém sempre, sempre la prosa.

Tormento, ab son argument faltat de consistencia y

(1) Aquesta comedia va ser estrenada ab lo títol de *D.ª Amelia*, en la Societat Jockey-Club.

ab lo sentimentalisme de que está impregnat, hauria potsé agradat trenta anys enrera; pero lo qu' es avuy lo públich sab ja á qué aténir-se respecte de las obras escénicas. Al públich d' avuy podrá enlluhernarsel momentaneament; pero torna en sí desseguida y no 's deixa convencer aixís com aixís.

Lo Sr. Urrecha no presenta certament en sa obra un conflicte dramátich de forsa; tot lo més algunas situacions més ó menos violentas, més ó menos verdaderas, qu' en cap manera poden constituhir per sí solas la trama de una robusta obra dramática.

La situació més interessant de *Tormento*, potser la única que con mou y fa sentir, no es nova en lo teatro, ja que Sardou y altres autors francesos l' han presentada y, precis es dirho, ab més maestría que 'l senyor Urrecha.

No obstant y lo convencionalisme de que está impregnada, la obra té escenas ben desarrolladas que 's fan escoltar ab gust y deixan entreveure en son autor algunas disposicions dramáticas.

Los actors la representaren ab carinyo, distingintse las senyoras Tubau y Badillo y los senyors Sánchez de Leon, Vallés, Cuevas y Manso.

Del sainete original de D. Tomás Suceño *Las recomendaciones*, estrenat dissapte últim, sols dirém que conté algunas escenas cómicas ben trovas y váris tipos arrencats del natural qu' ab las sevas gracias varren fer riure de debó al públich.

Los actors interpretaren bé aquest sainete obtenint repetits aplausos.

Per avuy está anunciat l' estreno del drama de E. Sellés *Las vengadoras*; refundit per son autor.

Tivoli.—La opereta *El diablo en el cuerpo* derrement estrenada, té un argument que no hi ha per ahont agafarlo: alló es un desgavell; allí no hi ha plan niconcert, ni res. Se pot ser indulgent ab aquesta mena de produccions; pero de vegadas no hi ha indulgencia possible.

En quan á la música tot s' ho ben necessita y fora d' un parell de números, lo qu' es la restant no corta ni pincha.

En los cartells en que s' anuncia aquesta opereta hi ha dibuixat un dimoni ab las sevas corresponents banyas.

Dos valencians d' aqueixos que cridan *cheláts!* estan contemplantlo, y l' un preguntá al altre:

—*Ché qui deu ser eixe tio?*

Y l' altre respongué:

—Home, á mi me pareix que será el autor!

Novetats.—Comensém donant compte del estreno de dos joguets titolats: *Señoras solas* y *El pan nuestro...*, originals de D. Joseph Montenegro y de D. Regino Chaves respectivament.

A la vritat, las dugas obretas revesteixen escassa importancia, especialment la última qu' ab prou feynas logra salvarse. En quant á *Señoras solas*, si no 's distingueix per la novetat de son argument ni per haverhi gayres situacions cómicas. á lo menos avalora son escás merit una versificació bastant correcte y en la que s' hi troban alguns xistes expontáneos.

Dijous de la setmana passada s' estrená la comedia en tres actes y en vers, original de D. Miquel Echegaray, nomenada *La credencial*.

En ella brillan totas las qualitats y tots los defectes que caracterisan las obras de son autor: versificació esmerada y fácil, encare que de vegadas no exempta de defectes; lo dialech ple de xistes que 'l públich riu de bona gana; alguns tochs sentimentals... y res més. De intenció en lo fondo de la obra no n' hi busquin: es alló que passa ab aquellas medecinas benignas que si no fan gayre bé, tampoch fan mal.

La credencial, com son títol sembla indicar, es una comedia política, dich mal: es una comedia en la que 's parla de política. Tot 's reduheix á presentar los mals ratos que passa un ministre (bastant convencional, per cert), per accontentar als infinits pretendents als destínos que ofereix la política. Hi han entre aqueixos pretendents un tipo interessant: lo de *D. Blas*, que trovantse ell y sa familia en una situació afflictiva y sent amich de infantesa del ministre, va á trovar á aquest pera demanarli un destino; pero la molta vergonya que aixó li causa, dona lloch á varias situacions, cómicas unas, sérias altrás, que 's fan aplaudir ab justicia.

Los actors representaren á conciencia sos respectius papers, distingintse lo Sr. Mario, per la naturalitat ab que recitá la seva part; la Srta. Guerrero digué la seva ab molt sentiment; la Srta. Martínez molt discreta y la Sra. Alverá bé com sempre.

Lo públich premiá lo treball dels actors obligantlos á presentarse á l' escena al final de cada acte

Lo senyor Mario, tement sens dupte que 'l públich de la nit no tingués prou presencia d' ánimo pera resistir la representació de un melodrama ab tota aquella salsa de deshonras, robos y assessinats que forman tot l' atractiu del género, 's decidí á donarlo de bonas á primeras al públich del diumenje á la tarde, que gosa de un paladar á proba de dramons terrorífichs.

Y vritat es que 'l públich que assistí al estreno de *Roger Laroque ó la victima del honor*, se n' ha vistas de pitjors. Lo tal melodrama conté escenas commovedoras d' aquellas que fan tenir per un fil lo cor del espectador de bona fé (¡dixós d' ell!) intervé en la obra una nena que arrenca las llágrimas de tot lo públich y com es natural, un traydor qu' es lo blanco de todas las iras de la gent del galliner.

La obra siguié ben representada, obtenint los actors nutrits aplausos, en especial la nena que representa lo paper de *Susanita*, que tingué de presentarse diferentes vegadas al prosceni per acallar los aplausos del públich.

Pera dijous estava anunciat l' estreno de la comedia *El obstáculo*, obra de A. Daudet y arreglada al castellá per D. Emili Mario (fill).

Eldorado.—*El rey que rabió*, ha obtingut en aquest teatro los mateixos aplausos que al Principal. Vritat es que la obra surt molt ajustada, rivalisant entre sí tots los artistas que hi prenen part. Los senyors Bergés, Guerra y Gimeno que la estrenaren á Barcelona, se veuhén dignament secundats per las

Sras. Segovia y Areñas y los Srs. Bosch, Colomer y demás parts de la companyia.

Lo teatro 's veu plé y com es de suposar lo públich no escatima los aplausos als intérpretes de la obra, fent repetir molts números de música, especialment lo coro de segadors del segon acte y 'l dels doctors del tercer.

No cal presumir de profeta pera assegurar que al Eldorado tenen obra per días.

Y es lo que dirá la Empresa d'aquest teatro: De reys com aquest que 'n vingan á tot' hora.

Calvo-Vico.—La companyia del Sr. Romea si que pot ben dir que ha sortit de Scila per entrar en Caribdis. Li faltava públich al Tívoli y lo qu' es al Calvo-Vico no n' hi sobra pas.

Aquella especie de *Covent-Garden* se trova tant ben situat!...

Ultimament s' ha posat en escena una cosa que 'l traductor titula comedia, nomenada *La mujer de papá*, qu' alló no té cap ni centener

També s' ha estrenat un joguet titulat *El gran petardo* que, efectivament, resulta un *idem* de primera calitat.

Y está próxima á estrenarse una obra, *De Herodes á Pilatos*, titol que si 's fes una auca dels cambis de domicili qu' efectúa aquesta companyia, vindria que ni pintat per escriure un radoli que digués:

Pasando muy malos ratos
va De Herodes á Pilatos.

Circo Ecuestre.—Continua presentant novetats, qu' es lo que demana 'l públich, per qual motiu hi acudeix *com un sol home*.

Circo Español Modelo.—Dich lo mateix que en l' anterior, adicionanthi un tirador que es de lo milloret que s' ha vist.

Y ab lo permis de vostés, faig aquí punt final.

LABRUGUERA.

Concerts de Euterpe

En lo teatro Tívoli tingué lloch dilluns passat lo primer concert de la temporada. Aquesta pot dirse que comensá bé ja que cap any haviam vist tant concorreguda la inauguració. Lo teatro estava completament plé.

Totas las composicions del programa sigueren aplaudidas, en especial la *Invocació á Euterpe*, de Clavé, y *La Nit*, de Goula (pare), en la primera part.

Sobressortiren en la segona, la preciosa cantata á coro y orquesta *El Cup*, que sigué perfectament executada, mereixent los honors de la repetició. Se doná la primera audició de *Mascarones*, introducció musical de Goula (pare), la qual es recomenable per sa estranya instrumentació y tal volta per aqueix motiu se fa necessari sentir-la novament, pera poguer apreciar millor lo seu valor. Tingué de repetir-se lo final, que recorda un dels motius del vals *Llobregat*, del mateix autor.

Obtingué una entusiasta ovació, y per aquest motiu se 'ns feu sentir tres vegadas, la inspirada sardana de la opera *Garin*. Va estranyarnos la falta del classich tamborino, que estigué malament substituhit per un timbal, que dista molt de dar lo colorit que impregna aquell instrument en tota sardana ben executada.

Terminá lo concert ab lo bonich rigodon de Clavé, *Las ninas del Ter*.

Y fins á l' altre, que deu tenir lloch lo proxim dijous, y en lo qual segons notícias, s' estrenará una de las composicions que la Societat té en estudi.

T. GRANER.

La Borda

A MON APRECIAT AMICH MIQUEL SIRVENT

I

Dalt d' un quint pis, damunt d' un rónch catre,
un jove está lluytant ab la agonía;
tuberculós, morint, son cor sent batre
de rábia, fins d' amor y melangia;
puig de tots sos amichs, per més tristesa,
ni un ne té que l' hi fassi companyia,
ni 'ls consols necessaris
li prodigan cap d' ells... ¡Quánta vilesa!
Senyor, de la pobresa
ne fuig per sort avara,
qui no ha sufert encara
ni aprécia 'ls sentiments humanitaris.

II

Sols un ángel per ell' ab dolor plora,
y 'l cuyda com la mare que l' acora
lo veure al seu fillet en la agonía:
es la pobra Maria,
una hermosa bordeta
que sab lo qu' es patir y aymar á l' hora,
divina colometa
que del niu al etzar s' escapá un dia,
volejant sense nort, seguint sa via
sedenta de estimansa,
alentada tant sols per la esperansa.

III

Una tarde que 'l sol á posta anava
y trista l' aucellada s' ajocava,
la Maria, plorant, plorant ofesa,
vers la cambra del hom que més adora
va anar com cada dia
ab furia esglayadora:
—Qué tens?—li preguntá:—Qué tens, m' aymia?
va repeti 'l malalt.—Ta angoixa es molta.
Vina á mos brassos, vina, vida méva.
Atánsat ángel méu... Escolta, escolta
com bat mon cor resséch... No 'l sents, Maria?
com bat de gelosia
devant la imatge teva?
Fixa 'ls ulls en mos ulls que guspirejan,
que llensan espurnalls que cohetejan
com al damunt l' enclusa
lo ferro ruhent que abrusa...

M' ànima sobre 'l cor l' amor repica
 y exprém tota la essencia que l' inflama;
 espiralantse, ardent, pels ulls, sa flama
 en guspiras de sanch se modifica.

IV

Ploras?... perquè!... Qué tens?... Respon... t'ho prego.
 Qui causa lo teu plor? ¡Pobre coloma!...
 Un home t' ha insultat?... y dius un home!
 Si no n' hi ha en lo mon... De tots renego.
 Plora més ¡ay! que 'm plau y prompte digas
 que t' ha dit aquest vil... T' ha dit impura?
 Y tu l' has escoltat? Ab gran bravura
 de terra no has cullit un munt d' argila,
 y en sa boca de drach, probant que ets pura
 no l' hi has entatxonat... marxant tranquila?

V

Per que vens tots los jorns á visitarme
 han fet del pensament obra rastrera.
 Aixó es la societat: ella que fera
 t' abandona sens mella en ta desdita,
 imbécil, creu que pots abandonar-me
 faltant al pur amor que vas jurarme
 omplint fins á vessar mon ser de dita.
 Las ànimas sagradas,
 aquellas que sentint com pocas senten,
 á totes os comentan
 si no anéu disfressadas
 ab trajes de valor y ricas joyas.
 Si ets pobre, no tens cor ni tens puresa,
 y s' us llensa ab vilesa
 com llensa 'l jardiné las mústias toyas.

VI

Axis lo pobre ayment ab melangia
 va parlá á la Maria
 prosseguint, que al pensarhi 'l cor esberla 's:
 —Vina, amor meu. Vull recullir las perlas
 que com las flors del cel tos ulls destilan.
 Fatidichs pensaments en mi s' apilan.

Glops de sanch que, com lava flamejanta
 del volcá de mon cor surtiu ab pena,
 dexeume estar en pau... la mort m' espanta.
 Dexeume per favor... Una cadena
 de mals me te lligat... Oh! quant sofreixo.
 Vina, ángel de mon bé per qui daleixo...
 Vull besarne ta cara nacarina.
 Atansat; vina, vina...
 Tos llavis de maduixa
 serán lo dols coxí de mas besadas,
 l' arruga del sonris ab goig dibuixa
 en tas galtas de neu y sonrosadas.
 Deixam morir gosant, bella criatura,
 contemplante tal com la Verge Pura,
 perque al anar al cel fassi memoria
 que si ángels té la gloria
 un altre n' ha quedat ple de tristesa,
 abandonat un jorn á la ventura
 per escarni de eix mon... de fanch y escoria.

IGNASI IGLESIAS.

Maig 15 de 1892.

Nostres Corresponsals

Masnou 8 de Maig 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Molt Sr. meu: Diumenge passat tingué lloch en l' Ateneo d' aquesta població una important vetllada literaria-musical, en la que s' hi distingiren los senyors Lopez, Ferrer, Sala, Millet, Gual, Palmer, Manent y Torres.

Felicitém á la Junta del Ateneo esperant nos donará nova ocasió d' ocuparnos ab aplauso de totes quantas festas organisi.

LO CORRESPONSAL.

Arenys de Mar 8 Maig 1892.

Sr. Director de LO TEATRO REGIONAL.

Ab *La ley suprema* y *Cinch minuts fora del mon* se despediren del públich per aquesta temporada, los aficionados que actuavan en lo Teatro Principal. Las duas obras citadas obtingueren discreta interpretació per part de la aplaudida actriu Srta. D.ª Carme Planas y de los Srs. Berengué, Xena (Carlos), Farrarons, Xena (J.), Basalleu y Plana.

En lo mateix teatro lo segon dia de Pasqua, una companyia forastera posá en escena lo drama *Edmundo Dantés ó el conde de Montecristo*. La tal companyia —que resultá ser d' aficionados— portava l' obra estudiada de memoria, pero á cap dels que hi prenían part se li ocorrogué mirar en quin any ó época passava l' acció del drama, descuyt que clarament demostravan desde el pentinat fins al calsat.

Pera St. Zenon—festa major d' aquesta vila—se preparan grans funcions en los teatros Principal, Ateneo y Circulo moral.—F.

Societats recreativas

CLARÍS.—Ab motiu del tercer aniversari de sa fundació, celebrá diumenge per la tarde, una notable festa literaria-musical.

Foren objecte d' aplausos tots quants hi prengueren part, distingintshi especialment la Sra. Galtés y los Srs. Prous, Arrasa, Creus, Puig, Debasa, Fort, Segura, y E. Puiggener.

Sobressortiren entre los números del programa lo treball del Sr. President, per quin motiu siguié obsequiat ab un bonich quadro; lo pas cómic *Un mes á la colla* quin autor senyor J. Oromi siguié cridat á las taulas y lo ventrilech senyor Torrente que divertí per l' acert ab que presentá son treball.

TALIA.—Bona interpretació obtingueren diumenge per la tarde las obras que se posaren en escena en aquesta Societat.

Sigueren aquestas *Sebas al cap* y *Vots son triunfos* obtenint aplausos la Sra. Zamorano, y los Srs. Hidalgo, Juvert, Armengol, Rosell, Grau, Torres y Castells.

ESQUERRA DEL ENSANCHE—Importantíssima vetllada celebrá diumenge al vespre.

Llarga seria aquesta ressenya si tinguessim d' ano-

menar tots quants s'hi distingiren, ja que tindriam de copiar tot lo programa, y sentim nos en privi la falta d'espai.

En aquesta festa debutà ab gran acceptació, lo nou *Orfeo de nenas* organitzat per la Sta. Teresina Bartolomé.

La tercera part del programa se compongué de ball de Societat, ocupant lo primer número la popular sardana de la ópera *Garin* que siguió rebuda ab gran entusiasme.

CÍRCUL MERCANTIL FAMILIAR.—Diumenge á la nit se posá en escena *Qui mes mira...* y *Lo polisson*.

CÍRCUL ULTRAMARINO.—Las produccions *El hombre es débil*, *Ni solter ni casat*, *viudo* y *¡Viva mi niña!* se representaren lo diumenge passat devant de una distingida concurrencia. Hi obtingueren aplausos la Srta. Vall y los Srs. Poch, Molina y Balaguer.

LA CATALANA.—*Cura de moro* y *Los inseparables*, fou lo que 's escullí per dilluns á la nit, despenyantas ab acert la Sra. Balmes y los Srs. Mari, Jordi, Mas, Anton, y Duran.

LA JUVENTUT.—*La butifarra de la llibertat* y lo monólech dramátich *La ruleta*, foren las produccions representadas lo diumenge últim per la tarde, en aquesta distingida Societat.

La primera de ditas obras aná molt bé, distingintshi notablement los Srs. Cuixart, Balmanya y Galaup.

Lo monólech va recitarlo passablement lo darrer de dits senyors.

Segons noticias se representarà dintre poch temps la producció catalana en tres actes *Lo Bordet*.

ANTICHS GUERRERS.—Nos plau donar una expressiva mostra d'agrahiment á la Junta Directiva de aquesta societat per haver regalat á nostre Director Sr. Brú y Sanelement, un elegant carnet de títol de soci, acompanyat d'un atent ofici. Gracias y compti la societat Antichs Guerrers ab nostra franca amistat.

J. XIMENO.

TEATRO ROMERO.—Per benefici dels actors Ramon Requesens y Joseph Florences celebrat lo dissapte á la nit, se escullí lo drama *La vida es sueño*, *De dos razas* y la pessa *Un beneit del cabús*, obras que foren despenyadas ab marcada naturalitat per las Sras. Alentorn y Miró y los Srs. Bons, Borrás, Viñals, Olivat, Canals, Fornés, Piquerías, Font, Palau y los beneficiats.

OLIMPO.—Regular era la concurrencia que hi havia dissapte passat en aqueix local, ab motiu de verificar-se lo benefici del jove Joseph Clapera. Las deu de la nit debían ser quan va comensar la representació, posantse en primer lloch *Los embusteros*, que passat de la Sra. Puchol y lo beneficiat, los restants hi estiguieren algo desacertats. En *El prólogo de un drama*, que 's representá á continuació hi obtingueren una ovació la Sra. Puchol y lo Sr. Llorens, especialment aqueix últim, que 's veje en moltes situacions aplaudit ab justicia. Ja hem fet constar més d'una vegada las bonas condicions que reuneix lo mentat jove per lo teatro. Sos acompanyants Srs. Orero, Fiol y Corberas, se portaren regularment. En tercer número hi hagué una modificació; se suspengué per causas imprevisas *El*

final de un lío, posantse en son lloch lo dialech *Un cop de telas*, resultant ben interpretat per la Sra. Puchol y lo Sr. Saura. Per final se representá la sarsuela *Pascual Bailon*, en la que s'hi distingiren la mentada Sra. Puchol y lo beneficiat. La música acertada á cárrech del Sr. Bartumeu. ¡Ah! una observació per acabar: Recomaném á alguns dels espectadors dels pisos alts, que un altre cop, quan vagin á un teatro, no 's fassin lo cárrech de que assisteixen á un bateig... Sobre tot guardin los confits per las criaturas... y 'ls carmel-los per las professons ¡Cuidado que hi tenian una sombra..!

ALI BEY.—Com á tercera funció corresponia género catalá y aixís va ser; per dissapte va escullirse *La boja* y *L'últim inglés*, logrant molts aplausos la Sra. Melorda y los Srs. Subietas, Ventura, Pladevall, Alabert, Constantí, Giné y Raimundi. Continuin aixís que are va bé.

ROGER DE FLOR.—Bonich era l'aspecte que presentava dissapte passat, aqueix tan favorescut centre, en el que 's celebrava lo primer aniversari de la fundació de la societat, ab una vetllada literaria-musical. Los números del programa resultaren escullidissims, demostrantho aixís los aplausos del públich, que no escasejaren, especialment los prodigats a la popular sardana de la ópera *Garin*, interpretada magistralment per lo Sr. Alarcón. Acabá la vetllada ab un ball de societat.

L'endemá diumenge á la tarde, conforme anunciarem, se doná la funció á benefici dels pobres, resultant concorreguda. Se posá en escena lo drama *El gran Galeoto*, despenyantlo ab acert las simpáticas Srtas. Lloret y Balmes y los Srs. Prats, Clavé, Josende, Rozas y Comas. Lo tercer dels dits senyors algo deficient. Lo monólech *Locura de amor*, recitat per la senyora Juaní, fou aplaudit y 'l casi dialech *A la prevenció*, bé per part dels Srs. Costa, Saenz y Barnils. En la secció de *Novas*, fem constar lo producte recaudat en aquest benefici. Lo Sr. Nin obsequiá ab lo tomo de *¡Caridad y resignación!* á tots los concurrents á aquesta funció.

TERTULIA SERRA (s. GERVASI).—Dugas foren las comedias escullidas per lo prop passat diumenge: *Castor y Polux* y *Las dos Joyas de la Casa*, interpretantlas ab ajust, las Srtas. A. F. y C. H. y los Srs. Figueras, Boada, Ortiga y Baco.

CENTRE CÒMIC CATALÁ.—Cada dia cambian de títol en aqueixa Societat: l'altra diumenge 's titulava *Petit Gayarre* y ahir ja l'havien batejada ab lo nou que serveix d'epigrafe á aqueixas ratllas. Lo benefici donat á favor de D. Florenci Subietas, se veje favorecut per regular concurrencia. Se posá en escena *La Boja*, en qual obra obtingueren aplausos las Sras. Bañeras y los Srs. Ventura, Pladevall, Orsini, Alabert, Constantí, Gayarre, Raimundi y lo beneficiat. Per fi de festa 's representá *L'últim inglés*. Avant y fora, cultivant nostre teatro, obtindrán sempre l'aplauso del públich. Nosaltres los hi concedim molt gustosos lo nostre desde aqueixas columnas.

R. OJEDA.

¡Matrimoni!

BON TEMPS

—Colometa, vida meya.
 —Tindrém mil felicitats
 quan siguém los dos casats.
 —Per tú 'm moro.

—Jo, soch teva.

(Aixís sol enrahonarse
 lo dia avans de casarse).

¡TRAMONTANA!

—¡Lladre! ¡Pillo!

—¡Mala sort!

—¡No t' hagués conegut may!

—Vésten de casa; aixó ray.

—¡Infame!

—¡Falsa!

—¡Traydor!

(Aixís sol enrahonarse
 al cap d' un any de casarse).

SALVADOR BONAVÍA.

CONCURS DE EPÍGRAMAS

(BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 18)

Desde la publicació de la convocatoria s' han rebut los plechs següents:

N.º 1, de D. Domingo Bartrina.

N.º 2, de D. Trinitari Costa.

N.º 3, de D. Joan Via.

Tenim de fer present que tots los senyors que obtin al premi que duhém ofert, han de fer l' envió en plech tancat, espressant en lo sobre que es pera lo concurs; que cada plech deu contenir no més que cinch epigramas y que cada autor pot fer únicament un sol envió.

P. la R.,

J. XIMENO.

Ja he gosat

Pardals del bosch refileu,
 refileu gaya tonada;
 canteu, canteu rosinyols,
 flors, obriu los vostres calzers;
 murmureu hermosas fonts,
 pastor, refila la gayta;
 que avuy ja li he gosat dir
 y m' ha dit que m' estimava.

JOSEPH MORATÓ GRAU.

Girona 3 de Maig de 1892.

Novas

Lo folletí del drama *L' Agulla*, corresponent al reparto d' avuy, porta los núms. 67-68 y 77-78.

++

Lo Consell general del *Centre Català* de Barcelona, se reunirà demà diumenge á las 6 de la tarde, pera lo

nombrament de President del CENTRE y demés càrrechs de la COMISSIÓ executiva del mateix. També se procedirà en la mateixa sessió, al nombrament de Junta Administrativa y del Bibliotecari.

Cada una de las nou seccions en que 's divideix aqueixa Corporació ha elegit ja sas mesas respectivas y en lo número pròxim publicarem la llista de tots los senyors que forman lo nou CONSELL GENERAL.

++

Lo aplaudit actor catalá D. Teodor Bonaplata y la actriu D.ª Carme Parrenyo, han sigut contractats pera la próxima temporada per la empresa del teatro catalá de Romea.

++

La companyia del Sr. Bons, doná diumenje passat á Sant Feliu de Llobregat, una funció, representant entre altres obras, lo monólech catalá, *L' home de la dida*.

++

Lo producte líquit de lo recaudat diumenge á la tarde, en la funció que doná á benefici dels pobres lo «Centre Roger de Flor,» sigué el de 122 pessetas, qual total invertirà, conforme anunciarem en nostre número anterior, en pans, que 's donarán demà á las 10 del mati, als pobres del districte de la Concepció, en lo local de la matexa, Diputació, 455.

++

No pot ser més escullit lo programa que anuncia la societat «Berenguer,» per avuy á la nit, á benefici dels joves Vicens Mirabet y Joaquim Pujol, componentse del aplaudit drama *Lo lliri d' aygua* y *Lo virolet de Sant Guim*, obras molt temps fa no representadas.

++

Demà á la nit, en la societat coral «La Catalana,» tindrà lloch una vetllada literaria musical, ab motiu d' haver acabat los exámens generals de la Academia de 1.ª y 2.ª ensenyansa y comers, que baix l' acertada direcció de D. Fernando Rojo, patrocina la mentada Societat. La vetllada 's compondrá, entre altres cosas, de la lectura de poesias, prenenthi part lo coro de la societat.

++

Se diu que l' aplaudit autor dramátich D. Frederich Errecha, traduhirá al castellá la popular obra de don Frederich Soler, *La Dida*.

++

La Associació dels coros de Clavé, ha portat á cap un acte, que per si sol demostra la potentia iniciativa y vitalitat dels coros successors del gran músich poeta.

Dissapte, 4 del corrent, efectuá una excursió artística á l' hermosa ciutat de Palma, en la qual sabém que ha conquistat molta cullita d' aplaudiments y profit moral, en bé del prestigi de dita Associació.

Al retornar, plens de goig y entussiasme per haver donat las mans á nostres germans los mallorquins, y per haver portat á llunyas terras los cants populars de Catalunya, portaren ab ells, més estret que may, si cab, lo llas d' unió ferma que existeix entre 'ls dos pobles que junt ab Valencia formaren la patria catalana.

Felicitém de veras á la Associació dels coros de Clavé.

++

A última hora y tenint ja lo número compost, hem

La Catalana.—Imp. de J. Puigventós, Dormitori de St. Francesch, 5.